בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 49832-04-19

25 אוקטובר 2021

לפני:
כב' השופט בועז גולדברג
נציג ציבור (עובדים) מר חיים מויסי

התובע	**דניאל רבינוביץ** **ע"י ב"כ: עו"ד וג'די אבו אלהיג'א ואח'**
	-
הנתבעים	**1. דלתון עבודות אלומיניום בע"מ** **2. דלתון תכנון וביצוע פרויקטים בע"מ** **3. מלם סחר בין לאומי בע"מ** **4. ראובן נניקשווילי** **5. יוסף נאור** **ע"י ב"כ: עו"ד אורי שאבי**

פסק דין

ביום 30.8.21 נתנו פסק דין חלקי.

בין היתר, הורינו לצדדים להגיש לנו חישובים ערוכים לפי הוראות וטבלאות שפירטנו שם.

ביום 5.9.21 המציא ב"כ התובע טבלאות חישוב מטעמו.

ביום 14.10.21 הגיש ב"כ הנתבעים בקשה לתיקון פסק הדין החלקי וכן טבלאות חישוב מטעמם.

ביום 18.10.21 השיב ב"כ התובע לתגובת ובקשת הנתבעים.

1. **שקלנו את הבקשה לתיקון פסק הדין החלקי ולא מצאנו מקום להיעתר לה.**

טענת הנתבעים היא כי החישוב שנערך בפסק הדין החלקי, לגבי מציאת ערך שעת הבסיס שגויה.

כפי שפורט בפסק הדין החלקי, מצאנו שהסכמת הצדדים היתה לתשלום סך השכר ששולם בפועל (ואשר לא השתנה מדי חודש בשתי תקופות עיקריות) תמורת 240 שעות עבודה. עוד קבענו כי אופן עריכת תלושי השכר אינו מבטא את ההסכמה הזו (פרט לעובדה שהשכר ששולם לא השתנה כל חודש והיה קבוע כאמור), אלא מבטא חלוקה פיקטיבית של השכר למרכיבים כפי שהוצגו

בתלושים (כך, למשל, הבונוס ששולם מדי חודש השתנה באופן שהוא יתאים להשלמת סך השכר לסכום שהוסכם – 9,500 ₪ נטו. שינוי זה בתלושים מדי חודש גם לא איפשר לחשב ערך שעת בסיס קבועה ומוסכמת מהתלושים). ראינו באופן תשלום השכר שכר כולל.

לפיכך, ולאור מה שקבענו שהיתה הסכמה מהותית בין הצדדים, הגענו שם למסקנה כי על מנת לחלץ את ערך שעת הבסיס יש לחלק את סך השכר המוסכם ב-240 שעות (היקף העבודה המוסכם תמורת אותו שכר).

בהתאם לכך קבענו כי גמול השעות הנוספות, להבדיל מערך שעת הבסיס של השעות הנוספות, לא שולם לתובע ומכאן הורינו לצדדים כיצד לחשב את הגמול.

2. טענת הנתבעים היא שהחישוב האריתמטי שבפסק הדין החלקי שגוי, כיוון שהיה על ביה"ד לחלק את סך השכר לא ב-240 שעות, אלא ב- 254.5 שעות, זאת משום שלטענתם החישוב הנכון צריך לכלול את העובדה שמדובר גם בשעות נוספות (ראו הטענה בפירוט בסעיפים 6-7 לבקשתם).

אין בידינו לקבל טענה זאת, מאחר שמשמעותה היא שהשכר ששולם כלל גם גמול שעות נוספות. אנו, כאמור, קבענו אחרת.

כך שגם אם טענה זו נכונה, הרי שעליה להתברר בהליך של ערעור, משברור כי אין מדובר בעילות הקבועות בדין המאפשרות תיקון פסק דין.

3. הנתבעים לא הסתפקו בהעלאת טענתם, אלא גם ערכו את הטבלה שהיו אמורים להגיש בהתאם לטענותיהם אלו ולא בהתאם להוראות שניתנו בפסק הדין החלקי.

בחישוביהם, כאמור, לא התייחסו הנתבעים באופן קונקרטי לחישובים בטבלאות שהגיש התובע.

עם זאת, העלו הנתבעים טענה נוספת לגבי החישובים של התובע והיא שבכל הקשור לתשלום חצי שעת הפסקה שקוזזה מחישובי השעות הנוספות בתלושי השכר, מדובר בתשלום כפל.

בנקודה זו אנו סבורים שהצדק עם הנתבעים. נסביר:

4. עיון בטבלה הראשונה שערך התובע מלמד כי בחודשים שבהם הוסיף התובע את שעות ההפסקה שקוזזו, וסך כל השעות הגיע **ליותר** מ- 240 שעות, חושב השכר

הכולל המגיע לתובע עבור השעות שמעבר ל-240 שעות (כלומר - 150%, ולא רק 50% גמול עבודה בשעות נוספות).

כך למשל בחודש ינואר 2017 חישבה לו הנתבעת בתלוש השכר הפסקות ביתר בסך 13.5 שעות. 10.5 שעות מהן הן שעות עבודה מעבר ל- 240 שעות המוסכמות. בגין 10.5 שעות אלו זכאי התובע, בהתאם לחישובו ל- 771 ₪ שהוא השכר כולל גמול שעות נוספות: (10.5X**150%** שעותX 49 ₪). וכפי שערך התובע בטבלה מטעמו:

1/2017	₪ 49	237	13.5	10.5	771			₪ 1484

(נציין כי שכר הבסיס עבור 3 השעות [13.5 שעות הפסקה מתוכן רק 10.5 מעבר ל-240] נכלל בשכר הברוטו של התובע שקבענו כי שולם עבור 240 שעות עבודה).

כך עולה כי בטבלה הראשונה שערך התובע, ובחודשים שהיו בהם יותר מ- 240 שעות, נלקח בחשבון גם ערך השעה הרגיל של ההפסקה (150%) ולא רק הגמול (50%).

ודוק – גם הטבלה השניה שערך התובע עוסקת בחישוב שעת הבסיס של ההפסקה (100%). חיבור של שתיהן אכן יוצר מצב של כפל תשלום עבור שכר הבסיס של שעות ההפסקה.

משכך, ומשהטבלה הראשונה כוללת גם את גמול השעות הנוספות וגם את שכר הבסיס עבור שעות העבודה שהם מעבר ל- 240 שעות, אין צורך בטבלה השניה (הגם שאנו הורינו לתובע לעורכה).

5. גם בחודשים שבהם לאחר הוספת שעות ההפסקה שקוזזו מדי חודש לסך כל השעות החודשיות, עבד התובע פחות מ- 240 שעות, גמול השעות הנוספות שהוא זכאי לו חושב בטבלה הראשונה, והשכר הרגיל שהוא זכאי לו עבור שעות ההפסקה נכלל בתוך שכר הברוטו ששולם לו (כפי שקבענו, עבור 240 שעות).

6. עיון בטבלה הראשונה שערך התובע מלמד כי היא ערוכה נכון ובהתאם לאופן שבו קבענו שיש לערוך את החישוב בפסק הדין החלקי. **הנתבע לא הפנה לטעויות החשבוניות שהוא טען להם בתגובתו**.

אשר על כן אנו מקבלים את החישוב שערך התובע בטבלה הראשונה וקובעים כי התובע זכאי להפרשי שכר וגמול שעות נוספות בסך 67,699 ₪.

<u>סיכום:</u>

לסיכום (כולל פסק הדין החלקי), אנו מחייבים את הנתבעות 1 ו-2 ביחד ולחוד (מכוח הרמת מסך ההתאגדות של הנתבעת 2) בסכומים הבאים:

א. פיצויי פיטורים: 200,508 ₪

ב. הפרשות לפנסיה: 29,653 ₪

ג. פיצויי הלנת שכר: 10,000 ₪

ד. תוספת ותק: 1,664 ₪

ה. דמי חופשה: 22,173 ₪

ו. פיצוי בגין עוגמת נפש: 20,000 ₪

ז. פיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד: 5,000 ₪

ח. פיצוי בגין תלושי שכר פיקטיביים: 15,000 ₪

ט. הפרשי שכר בגין שעות נוספות וגמול שעות נוספות בסך של 67,699 ₪.

י. הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 40,000 ₪.

הסכומים ישולמו תוך 30 ימים מהיום שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן היום, י"ט חשון תשפ"ב, (25 אוקטובר 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

מר חיים מויסי
נציג ציבור (עובדים)

בועז גולדברג, שופט